

kvindelige Arbejder ved Svangerskab eller Barnefødsel opstaaede Uarbejdsdygtighed til hendes sædvanlige Arbejde, bør ligestilles i forsikringsmæssig Henseende - altsaa i de Love, der omfatter Syge- og Ulykkesforsikring - med enhver anden Arbejders Uarbejdsdygtighed, der omfattes af Bestemmelserne i disse Love. Hvor Lægeattest kræves i saadanne Tilfælde af den ene Arbejder, bør den ogsaa kræves af den anden Arbejder.

D.K.N.'s Henvendelse til Lønningskommissionen, som D.K. har tiltraadt, gaar ud paa, at kvindelige Tjenestemand i Tilfælde af Graviditet og Fødsel, skal have Ret til ubegrænset Frihed med fuld Løn ved Fremlæggelse af Lægeattest for, at "Sygedagene" skal medregnes i den almindelige Sygestatistik, foreslås indført særlige Blanketter til Registrering af denne "Sygelighedsgang". Tjenestemandenes Forslag gaar ind for Ret til 8 Uger før og 8 Uger efter Fødselen og $2/3$ Løn. Dog ved Fremlæggelse af Lægeattest fuld Løn. Tjenestemandenes Fastsættelse af Periodens Varighed til 16 Uger, bygger bl.a. paa en Statistik fra Post- og Telegrafvæsenet, der viser, at Kvinder gennemsnitlig tager fri ca 16 Uger. Baaede D.K.N.'s og Tjenestemandenes Forslag er beskyttelse, og er, hvis O.D.'s Stillings skal tages bogstaveligt, i Strid hermed."

Landsformanden havde skrevet og takket O.D. for dens hidtilige Arbejde, men samtidig meddelt, at hun maatte tage Konsekvensen af vort fra O.D.'s afvigende Standpunkt og havde derfor maattet medmelde sig.

Inger Hempel udtalte sin Glæde over, at D.K. havde taget dette rene Standpunkt.

Karen Frandsen var egentlig mest tilbøjelig til at staa paa Open Doors Standpunkt. Det maatte være en privat Sag, om man vilde have Børn eller ej.

Signe Tørsleff var af den Formening, at det vilde blive O.D., der kommer tilbage til vort Standpunkt. Det havde stor Betydning over hele Verden, at Familiærne bliver beskyttede.

Lis Groes udtalte, at man var ved at sætte Familien i Stedet for Individet.

Inga Dahlsgaard at Kvindesag jo hidtil især havde betydet: "Kvindens Ret til Arbejde" - og dernæst "Ret til Børn" - men nu maatte det sikkert mere blive det sidste, man saa paa, uden at man derfor skulde glemme det første.

Landsformanden mente, at det at faa Børn aldrig kunde undgaa at blive en Privatsag.

Lis Groes: Meningen var jo, at Samfundet skulde træde til, saaledes at Arbejdsgiveren mærkede saa lidt dertil som muligt.

Karen Frandsen syntes, at de Unge nu var mere for, at man baade skulde kunne have et Arbejde og være gift og have Børn samtidig. Man maatte vælge, som man gjorde det i hendes Ungdom og saa en Tid gaa ud af Arbejdet.

Man vilde senere komme tilbage hertil.

j) Birkerød. Landsformanden redegjorde for en Sag fra Birkerød Sygekasse, hvor man havde taget en ukvalificeret Mand, som aldrig havde arbejdet paa Syrekassens Kontor, som Formand i Stedet for en kvalificeret Kvinde, som i flere Aar havde haft med Arbejdet at gøre og i Perioder ledet dette, og som ogsaa havde søgt Stillingen.

Sagen blev overladt til Landsformanden og Inger Hempel.

k) Det videnskabelige Husholdningsinstitut. Fra Halda Pedersen var der kommet en Anmodning om, at Dansk Kvindesamfund vilde være Medunderskriver sammen med andre Kvindeorganisationer paa en Henvendelse til Undervisningsministeriet, hvori man beklagede, at Ministeriet endnu ikke havde set sig i Stand til at fremme det Forslag om et 5 Maaneders Specialkursus i Husholdning ved Aarhus Universitet, som var indgivet til Ministeriet af et deraf nedsat Udvalg.

Man ønskede om, at Forslaget snart maatte blive virkeliggjort. Landsformanden havde underskrevet for D.K.

l) Sore Hanne, der havde søgt om at blive medlem af det danske paa Borg Husholdningsinstitut.

Alen Andersen om sit Besøg i samme Anledning hos Signe Tørsleff og Nilsen, der var blevet meget glad for Besøget.

Landsformanden meddelte, at man nu vilde foresætte Foranlediget,